

kommer an paa, om der paa de store Skibe ikke skulde være fuld Tilfredshed med Kaptajnen, fordi han ikke er i Stand til at føre en saadan Konversation i første Klasses Kahytterne, som første Klasses Passagererne kunde ønske. Jeg sætter mere Pris paa, at der baade blandt første og anden og tredje Klasses Passagerer kan herske Tryghed overfor den Mand, der staar ved Roret eller paa Kommando-broen, saa man ved, at selv om han staar der i de grove Klæder, og selv om han har lidt haarde Hænder, saa er han den støtte Mand, den sikre Mand, den Mand, der, naar der opstaar en eller anden Fare, ikke spørger om, hvad der nu staar i Regulativet, eller hvad der staar i Navigationsloven, men er som født til sin Stilling, fordi han er opvokset ved Havet og har tilegnet sig de Evner, som det særlig kommer an paa for at blive en god og støt Sømand, saa det slaar ned som en Gnist i hans Sjæl, hvad der skal gøres i det Øjeblik, det gælder om en eller anden hurtig Manøvre. Det er den Slags Sø-mænd, vi ønsker. Og Sø-mændene selv synger jo: Vi Sø-mænd gør ej mange Ord, vi hykler ej og praler. Det er den gamle Sømandstype, som jeg sætter Pris paa. Det kan være, det er, fordi jeg er en gammel Mand. Men det faar nu være. Jeg tror, at det danske Folk vil være vel tjent med at bevare denne Sømandstype, og at man vil komme til kort med en moderniseret Officerstype, som kan tage sig bedre ud overfor det finere Publikum, men som vil gøre mindre Fyldest i en vanskelig Situation, den, enhver Sømand, Styrmand eller Kaptajn er udsat for.

Med Ønsket om, at Resultatet af vore Forhandlinger maa føre til, at vi bevarer var Sømandstype, anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Fremme, og det glæder mig, at den højtærede Minister i Dag synes at være mere forhandlingsvenlig angaaende de principielle Spørgsmaal, end han var i Gaar. Hvis jeg opfattede Ministeren rigtigt, saa vil det være muligt, at vi ved Forhandling kan faa et godt Resultat ud af Sagen.

Handelsministeren (*Hassing Jørgensen*): Jeg skal ikke komme ind paa nogen indgaaende Imødegaaelse eller rettere sagt nogen vidtløftig Omtale af, hvad det ærede Medlem (Klaus Berntsen) nu udtalte. Spørgsmaalet om Typer, Sømandstyper, foreligger ikke til Behandling. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem vil indrømme mig,

at dem skaber vi ikke igennem Lovgivning, og at den Omstændighed, at man forøger sine Kundskaber, behøver aldeles ikke at forandre ens Optræden, ens Værdi i det hele som Menneske. Det forekommer mig, at det er to Ting, som det ærede Medlem burde holde ude fra hinanden. Hvorledes skulde vi overhovedet i vore Dage fremsætte de Krav, som vi fremsætter til Stadighed paa alle mulige Omraader, om Forøgelse af vor Oplysning, hvis man maatte frygte for, at den forøgede Oplysning vilde ødelægge de gode Typer. Deri kan jeg ikke følge det ærede Medlem. Jeg har ikke diskuteret Spørgsmaalet: Privatskole eller Statsskole i Almindelighed, det vil jeg udtrykkeligt pointere, fordi jeg synes ikke, dette Spørgsmaal hører hjemme ved denne Lejlighed. Det, der her er drøftet — det, som jeg i hvert Fald har deltaget i Diskussionen om — er Spørgsmaalet, hvorvidt de 7 Navigationsskoler skal være Privatskoler som hidtil, eller om de skal have en saa stor Støtte af Staten som den, der nu er foreslaaet, eller om de bør gaa over til at blive Statsskoler. Det forekommer mig, at det rene Begreb: Privatskoler for saa vidt ligger udenfor Diskussionen, som jeg tror, det er aldeles udelukket, at disse Skoler kan fortsætte deres Virksomhed som Privatskoler, hvis de ikke just i saa høj Grad bliver taget under Armene, som Lovforslaget angiver, og dermed synes jeg, en væsentlig Del af Uenigheden maa falde bort.

Det ærede Medlem anførte meget rigtigt, at Praksis er altid det første, og at Teorier gør det ikke; men jeg vil bestemt hævde overfor det ærede Medlem, at den Omstændighed, at praktisk Færdighed altid har stor Betydning, berettiger ikke til at se bort fra Betydningen af Teoriene. Teori har sin Berettigelse og sin Plads i ethvert Menneskes Udvikling, lige saa vel som den praktiske Uddannelse har det. Dermed er ikke alt i Orden, men Teorien kan være en Betingelse for, at alt er i Orden. Det ærede Medlem udtalte om min Stilling til Navigationsskolerne, at jeg vilde nok blive ved at kalde dem private Skoler, men jeg ønskede, Staten skulde have dem saaledes i sin Haand, at den kunde kvæle dem. Det er dog ikke min Mening. Min Mening er, at disse private Skoler ikke i Længden vil kunne klare sig, end ikke med den Støtte, der efter Lovforslaget skal gives dem; men det kan jo være, den Opfattelse er forkert. Jeg paastaar, at hvis de skal have nogen Mu-